

Cílem práce je zachycení vývoje organizace franského vojska a s tímto vývojem souvisejících sociálních proměn v raně-středověké Franské říši. Obsah začíná popisem poměrů v Galii na konci římské vlády a v průběhu franského pronikání na území Impéria. Po franském zaboru Galie za vlády Chlodvíkovy je centrem zájmu vývoj franského vojska od 6. do počátku 9. století. Popsáno je jeho složení, přednosti i slabiny, a také válečné úspěchy nejprve merovejských králů a posléze vládců karlovského rodu.

Klíčovým obdobím je 8. století, v jehož průběhu dochází nejen k výměně dynastií na královském trůně Franské říše, ale rovněž k důležitým vojensko-společenským proměnám, které byly předstupněm k pozdějšímu feudálnímu uspořádání západní Evropy.

V poslední části jsou pak rozebírány dopady vojensko-technologických změn na soudobou společnost se zaměřením zejména na franské elity, jichž se příslušné proměny dotýkaly nejvíce a které hrály důležitou roli v historickém vývoji raněstředověké společnosti.

Při vypracování této studie byly nejčastěji používány prameny franské provenience u období 6. až 9. století (zejména Historie Řehoře z Toursu, tzv. Fredegarova kronika, záznamy významných církevních análů a pro 8. a 9. století kapituláře franských králů), z hlediska literatury lze upozornit na práce P. Contamina, B. Bachracha, A. Barbera a D. Hagermanna.